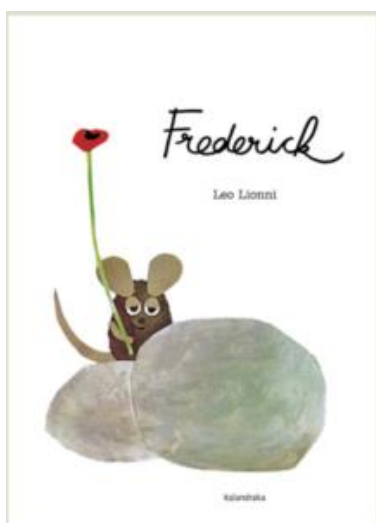

En Frederick ens ensenya a recollir raigs de sol

Una classe de Cicle inicial de Primària, sortirà al pati a recollir raigs de sol, colors i molt més, inspirats per la lectura de Frederick (el conte il·lustrat de Leo Lionni -ed. Kalandraka-). No serà cosa fàcil! Caldrà posar ben a punt orelles d'elefant, boca de formiga, peus de gat...

Qui no coneix en Frederick?

Per a situar-nos, començarem pel començament: per la fitxa i la presentació del llibre que ofereix l'editorial, una molt bona síntesi dels molts elements que es poden explorar a partir d'aquesta petita joia, tot un clàssic ja de la literatura il·lustrada. I, a continuació, trobareu una rica proposta de treball que ens arriba des d'una escola del municipi d'Anglès, en la que la mestra convida les criatures a fer de Frederick.

Leo Lionni. Frederick. (Kalandraka. 32 p. il.)

Edicions en: català, castellà, gallec, euskera, anglès... i més!

Presentació

«Frederick, i tu, per què no treballes?», li van preguntar.

«Jo sí que treballo», va dir en Frederick.

«Recullo raigs de sol per als freds i foscos dies de l'hivern».

Una família de ratolins recull provisions per a l'hivern. Tots hi treballen, excepte en Frederick, que aparentment no fa res. Però sense que els altres ho sàpiguen, ell també es proveeix: de raigs de sol, de colors, de paraules... Quan arribi l'hivern, els seus companys reconeixeran que la seva missió poètica va ser essencial per a

què els ratolins poguessin passar millor la cruesa de l'estació hivernal. I així, en Frederick va ser acceptat tal com era.

Leo Lionni (1910-1999) és un dels pioners de l'àlbum il·lustrat modern. Un dels temes que aborda el relat és la individualitat, el descobriment i l'acceptació de la mateixa identitat.

Frederick és poeta i demostra que, a la seva manera, també fa una aportació al col·lectiu. L'artista no es presenta com un ésser automarginat o rebutjat, sinó com una persona necessària per als altres. Enfront de la importància del treball, Frederick reivindica la necessitat d'alimentar-se de més coses que no pas només de palla i nous. Frederick pot semblar egoista, però aquest egoisme és una mostra de fidelitat amb un mateix. Lluny de recriminar-li res, els seus companys de cau li permeten meditar, respecten la seva introspecció i senten curiositat pel seu món misteriós. L'autor reflecteix la importància de la llibertat individual: els lectors se senten reconfortats, saben que els ratolins respectaran la individualitat d'en Frederick. Leo Lionni ens transmet que s'ha de ser allò que un desitja, i ser-ho sense por, doncs els altres ho entendran.

Font: Frederick a l'editorial Kalandraka

En Frederick amb una classe del Cicle Inicial de Primària

Presentem el conte, en format llibre, per ser explicat pel mestre, o la mestra, i representat per part del grup.

Anar explicant el conte mentre els nens i nenes el van representant els manté atents i els ajuda a interioritzar-lo.

Es demana algú voluntari per representar en Frederick. Acostumen a aixecar-se moltes mans. Cal trobar una manera per fer la tria. A mi, per exemple, m'agrada

fer-ho amb un embarbussament: “pom xibricú xibricà, xibri curi curi fas, xibri curi curi feies, xibri curi fora està”.

La resta d'alumnes representaran els altres ratolins. L'educador narra i demana als actors que repeteixen les frases que els pertoquin, deixant un temps prudencial per fer els gestos corresponents.

Per fer el conte teatralitzat, imaginació al poder. Tot depèn del temps del que es disposi i de l'espai. Es pot fer molt senzill o molt complicat.

Acabat el conte, serà el moment "d'estirar fils" i de viure per pròpia experiència", convidant a una activitat d'aquelles que demanen posar ben a punt l'oïda, els ulls, el nas, el cor...

Primer, donarem peu a que els nens i nenes diguin el que pensen o senten. I en acabar, podem fer-los alguna pregunta motivadora, com per exemple:

—I nosaltres, podríem anar a algun lloc a recollir alguna cosa?

Fins avui, l'experiència m'ha mostrat la immediatesa de les seves respostes:

—Sí, sí...

—Què faríeu?

—Podríem anar al pati a recollir els raigs de sol!

—I els colors dels arbres i les flors!

—També podríem recollir els cants dels ocells!

—...

Evidentment, s'accepta la proposta com una gran idea.

—Però, és clar, anar a recollir tot això no ho podem pas fer de qualsevol manera. Cal fer-ho de manera especial. Com ho feia, com estava en Frederick mentre recollia els raigs de sol, els colors i les paraules?

—Mol i molt quiet, molt atent, molt relaxat, ...

—Exacte. Molt bé! És clar, nosaltres potser ho hauríem de fer de manera semblant. Si no, igual no recollim gaire res. Potser, fins i tot, ja hi hauríem d'anar de manera especial cap al pati, per arribar-hi ben preparats. El que passa però, és que és una mica difícil. No sé pas si ho aconseguiríem... potser val més que no hi anem... (amb un somriure per sota el nas i una mirada trapella).

—Sí, sí! Anem-hi!

—Ui! No sé, no sé... Mireu, hauria de ser amb peus de gat —se'ls pregunta què vol dir. Ja ho saben. Es pot escenificar i es pot demanar a algun alumne que ho provi i la resta escoltar a veure si ho fa bé. En sí mateix ja és un exercici d'atenció—. Segur que ho sabreu fer?

—Segur, segur! Sí!

—Som-hi doncs, perquè no s'ha acabat pas: també ho hauríem de fer amb boca

de formiga (sense fer sorolls amb la boca), orelles d'elefant (atents a tot el que escoltem), nas de gos (atenció a les olors) i ...amb tota la pell. Encara hi esteu disposats? És difícil (somriure, riulla, mirada)!

—Sí, sí, sí!

—És que encara hi ha una altra coseta per tenir en compte.

—Què més?

—Haurem d'anar en fila, seguint els requadres de les rajoles i deixant una mica de distància —els vaig dir que havia de ser l'espai de dues rajoles—. I ja està. A veure, repassem...

Amb la participació dels alumnes es fa la llista a la pissarra de tot el que ens hem proposat: peus de gat, orelles d'elefant, boca de formiga, nas de gos, tota la pell, fila amb espais.

Els comento que, una vegada al pati, estarem uns dos minuts, aproximadament, en silenci, quiets, com feia en Frederick, atrapant tot, tot, tot el que puguem. I que, en acabar, explicarem tot el que hàgim atrapat, col·locant-nos en rotllana, a la pista i, després, tornarem cap a la classe.

A partir d'aquí ens preparem per anar cap al pati. Ens aixequem sense fer soroll (ja s'ha treballat durant el curs), ens col·loquem en fila, un darrere l'altre i anem cap a un espai del pati on hi toca el sol, es veuen flors, arbres, part del poble i muntanyes. Els senyalo el lloc per col·locar-se a través de signes.

Us puc ben dir que és una meravella escoltar la quantitat de coses que poden "recollir"!

Si ens queda temps, o com a activitat per un altre dia, podem donar forma a tot allò que hem recollit i omplir la classe de dibuixos i altres treballs manuals.

A Youtube hi ha la visualització i lectura del conte, una en anglès com a mínim: [Frederick](#)
